

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indskrænkning i Adgangen til at anvende Pap og Kunstlæder i Skotøj.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp 5703).

Sagen sattes til Forhandling.

Westergaard: Som det fremgaar af Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, er det den højtærede Justitsministers og den højtærede Handelsministers Hensigt med dette Lovforslag at forhindre, at Publikum faar en anden Vare end den, det egentlig har tænkt at købe, og forsaa vidt som Lovforslaget tager Sigte paa en saadan Sikkerhedsforanstaltning med Hensyn til det købende Publikum, kan vi kun hilse Forslaget med Glæde.

Lovforslagets § 1 fastsætter, at Handelsministeren bemyndiges til at træffe indskrænkende Bestemmelser vedrørende Anvendelse af Pap og Kunstlæder i Skotøj, derunder at paabyde, at hvor Pap indgaar som Bestanddel deraf, skal Skotøjet mærkes paa særlig Maade, saa at Publikum kan se, hvad det er, det køber. Endvidere bestemmes det i § 3, at forsaa vidt der handles i Strid med disse Bestemmelser, kan der straffes med Bøder fra 500 Kr. til 1 000 Kr., hvorhos Varerne konfiskeres. Det forekommer mig, at dette ogsaa er en ganske udmærket og fortræffelig Bestemmelse. Men jeg vilde dog tro, at naar man har disse Bestemmelser, saaledes at alt Fodtøj, hvorom der her er særlig Tale — det kunde maaske være nyttigt ogsaa at tage andre Lædervarer med ind under Behandlingen —, naar altsaa alt saadant Fodtøj er mærket paa den Maade, hvad enten det nu er det indenlandske eller det udenlandske, som maatte komme ind til Landet, saaledes at Publikum kan se, hvad det er, det køber, vil Publikum i Virkeligheden være fuldkommen beskyttet, saa jeg ikke er vis paa, at § 2 er nødvendig. Hvis Publikum endelig har Lyst til at købe Pap i Stedet for Læder — naa, ja, saa faar det blive dets egen Sag. Jeg tror ikke, det er klogt at gøre det, men for mig er det Hovedsagen, at Lovforslaget formes saaledes, at alle ved, hvad det er, de køber. Og det er ogsaa, naar man ser Bemærkningerne til Lovforslaget igennem, netop dette, der er Ministerens Hensigt.

Jeg kan med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget, idet jeg dog tror, det

vil være nødvendigt at underkaste det en kort Udvalgsbehandling.

Hans Nielsen: Jeg kan ligesom den ærede foregaaende Taler (Westergaard) be-
trakte dette lille Lovforslag som en Slags Tillæg til Loven om falsk Reklame, og jeg ønsker, at det bliver behandlet paa denne Maade her i Rigsdagen. Jeg tror, Forslaget er paa sin Plads, særlig i Øjeblikket, og kan derfor ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse. Naar den foregaaende Taler ønskede det henvist til et Udvalg, er der ingen Grund til at modsætte sig dette, men jeg har i og for sig intet imod, at Forslaget gaar videre, saaledes som det er forelagt af Ministeren.

Ved § 1 faar Handelsministeren Bemyndigelse til at træffe indskrænkende Bestemmelser vedrørende Anvendelse af Pap og Kunstlæder i Skotøj. Det er særlig den indenlandske Fabrikation, der her er Tale om, men det er en Selvfølge, at hvad enten der er Tale om indenlandsk eller udenlandsk Fodtøj, bør der træffes Foranstaltninger imod, at det er fabrikeret paa en saadan Maade, at Folk, naar de køber det, faar en urigtig Forestilling om Varens Beskaffenhed. — Med Hensyn til § 2 har jeg intet imod, at Justitsministeren bemyndiges til at forbyde Indførsel af Skotøj, hvori Pap og Kunstlæder indgaar som Bestanddel, naar det paa en Maade falskeligt kan fremstilles her i Landet, som om det er en Vare, der er fabrikeret af Læder. Det er ikke noget, vi er ene om her i Danmark; i Øjeblikket raser der en voldsom Strid om det samme Spørgsmaal oppe i Kristiania, idet der dér er kastet uhyre Lagre af færdigt Fodtøj ud paa Markedet, og, efter alt hvad der foreligger, meget daarligt forarbejdet Fodtøj, hvortil der er anvendt Kunstlæder og Pap baade til Bindsaal og Kappe. Det er naturligt, at man deroppe er meget betænkelig ved at faa den Slags Varer kastet ud paa Markedet. Jeg ser ikke, at den højtærede Justitsminister har haft anden Hensigt med § 2 end at værne Publikum imod en saadan falsk Reklame med Fodtøj, og dette kan jeg, som sagt, give min Tilslutning, idet det jo i mangfoldige Tilfælde særlig vil gaa ud over Smaafolk. Disse slette Varer, hvori der er anvendt Pap og Kunstlæder, skal som Regel sælges til en meget billig Pris, og Folk med smaa Indtægter lader sig saa lokke til at købe dem. Der spares i og for sig, efter hvad sagkyndige siger mig, ikke saa uhyre meget ved at anvende Pap og Kunstlæder til